

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kong Christian-Frederiks Hylding i Danske Samfund

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kong Christian-Frederiks Hylding i Danske Samfund", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_638-intro-shoot-idm82.pdf (tilgået 06. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Danske Samfund

Foreningen Danske Samfund var blevet dannet tidligere på året og officielt stiftet den 14. maj 1839. Blandt grundlæggerne var bl.a. Grundtvig, Frederik Hammerich, Orla Lehmann, P.C. Kierkegaard og den daværende student Frederik Barfod. Foreningens formål var at holde oplysende foredrag og fremme danskheden. Ideen til at oprette foreningen var opstået, efter at Grundtvig i halvtredsåret for stavnsbåndets løsning i 1838 fra juni til november havde holdt offentlige — og meget velbesøgte — forelæsninger på Borchs Kollegium i København (Lundgreen-Nielsen 1994, s. 101). I forlængelse heraf var han fortsat med private foredrag for prinsesse (senere dronning) Caroline Amalie, hendes hofdamer og enkelte andre kvinder fra marts til maj 1839 (*Bibliografien 2*, s. 137).

Inspireret af foredragene på Borchs Kollegium havde blandt andre Barfod i april 1839 opfordret Grundtvig til at være med til at danne den forening, der trods andre navneforslag fra Grundtvigs side fik navnet Danske Samfund. Der var møde i foreningen hver tirsdag aften, og i det første år, som Grundtvig betragtede som et prøveår, holdt han de fleste foredrag (*Bibliografien 2*, s. 137). I modsætning til, hvad der dengang almindeligvis var skik ved afholdelse af foredrag, var det meningen, at foredragsholderen i Danske Samfund skulle gå i dialog med tilhørerne og svare på deres spørgsmål.

For Grundtvig var foreningen først og fremmest national og folkelig, ikke politisk (Johansen 1955, s. 92). Alligevel havde kongen som regel blandt tilhørerne anbragt politiagenter eller spioner, som på højeste sted skulle rapportere om sindelagstilkendegivelser. For yderligere oplysninger om foreningen, se Lundgreen-Nielsen 1994 og indledningen til Grundtvigs artikel "Det Danske Samfund" her.